

Andres Aule

MELODIE FÜR EISBAHNEN

Andres Aule

MELODIE FÜR EISBAHNEN

Andres Aule. Melodie für Eisbahnen.

© Andres Aule 2001

Kaane kujundus: Margit Kärner ja Andres Aule

Käesolev teos ilmub esmakordselt.

BAHAMA 2001

www.bahamapress.org

bahama@bahamapress.org

Bahama e-raamatute eesmärk on muuta kirjandusteosed hea tahte avaldusena tasuta kättesaadavaks kõikidele soovijatele, sest loomingu väärtust ei saa mõõta rahas.

Käesolevas failis sisalduvad luuletused on e-kirjastatud autori nõusolekul ja soovil. Igaüks võib seda faili muutmata kujul paljundada, tasuta edasi anda või levitada, säilitada ja välja trükkida.

Käesoleva faili tervikut ei tohi lõhkuda. Seda faili või selle sisu ei tohi ilma autorite nõusolekuta tervikuna ega osaliselt muuta, müüa, trükkida ega elektrooniliselt avaldada või kasutada muul viisil raha saamiseks. Teost kaitsevad Eesti autoriõiguse seadus ja Berni konventsioon.

AUTORI EESSÕNA

Olen valinud Bahama jaoks käesolevas e-raamatus avaldamiseks oma varasemaid luuletusi ja laulutekste, mille seast mõned on ilmunud ajakirjas „Noorus” (1990–1992), internetis ja kassetiümbristel, mõned on aga olnud seni avaldamata. See valik on suhteliselt juhuslik ja on tõenäoline, et paberil poleks ma neid tekste enam kunagi avaldanud.

Need luuletused on pärit eri aegadest, sellest ka erinev kirjapilt ja erinevad mõtted, mida nende tekstide taga võib aimata.

Kui seda kogu välja trükkima juhtute, jätke printeri säästmiseks kaas (esimene lehekülg) trükkimata.

BABY

ka siis kui mu telefon streigib
ja möödunu maik on veel suus
ka siis ole mureta baby
ma helistan sulle kell 6

las keskjaamas toimuda streigid
või sinul las number on uus
ka siis ole mureta baby
ma helistan sulle kell 6

kas meigid sa end või ei meigi
su veetlus on milleski muus
on selles et olid mu baby
ma helistan sulle kell 6

ka siis kui sul seljast on kleidid
ja sul on ehk suudlused suus
ka siis ole mureta baby
ma helistan sulle kell 6

ka siis kui ehk tusatseb veidi
tead see sinu kallim see uus
ka siis ole mureta baby
ma helistan sulle kell 6

ma helistan siis et ma streigin
kuid põhjus on hoopiski muus
ei enam ei kohtu me baby
ma helistan sulle kell 6

OMA AJA LAPSED

mina

marssima ei lähe
esimesel mail
oma aja lapsi
tolkneb tänavail

sina

ei saa armastada
sest sul puudub hing
oma aja lapsed
on su sõprusring

tema

vihkab kogu ilma
olles vihatud
oma aja laste
tundeist ihatud

meie

seltskond ümber nurga
ootab pimedust
oma aja laste
olevik on must

teie

raha ihkav veri
teis veel alles on
oma aja lastes
voolab samagonn

nemad

enda moodi jäigaks
kasvatavad meid
oma aja lapsed
me ei kuule neid

TÕUSED

surm on midagi püha ja puhast
põled ja tõused enese tuhast

tõused kui jumal tõused kui ori
pea ümber nimbus ja jalgadel pori

tõused ja tuled et tagasi minna
kuhu ei tea tead ainult et sinna

kust sa kord tulid kas mäletad seda
elu ei lubanud taganeda

tõused ja tunned et puuduvad ohud
läinud on valud ja läinud on rohud

SCHOOLS ARE PRISONS

kõik arutu maailma koolid on vanglad
& sõgedus on meie arutuis päis
sest kurjuse lossid on kontorid pangad
& vaenu & vihkamist koolid on täis

sest mõttetust õppetööst pole ju kasu
kui elama eales ei õpigi sa
kui sõpru sul pole & kõige eest tasud
& maksad & midagi muidu ei saa

kõik arutu maailma koolid on puurid
mis mässulist noorust on otsani täis
& miks sa veel küsid & miks sa veel uurid
kes lõhkus need aknad kes lõhkumas käis

ME ELU ON ME TAGATISTE TAGA

kui purpurpäike vajub merre mulinal
& enam mingil põhjusel ei maga
me oma tunnetuste raske teki all

me läheme sest teie ju ei lähe
kui lõppenud on surmav kirgede striptiis
& meile palju korda veel ei lähe
ka see et mõnel meist on öine eluviis

& lõhnab varasuvest hämar tänav
see vaikne rahu lõikab hinge nagu klaas
me väljume kui homme on veel täna
kui väljadel on tihe udu juba maas

me mustad prillid sünges helenduses
all nende tasa värelevad laud
& ootab tummas ärevuses
me jalge all veel kaevamata haud

me kaevame ta kõik on meie teha
jah haud on alles tühi möödub veel üks viiv
kuid õige varsti elutud me kehad
on ahnelt kinni matnud savist raske liiv

sel haulal keegi meie seast ei räägi
me vaikselt seisame meil pole silmad vees
siis üks meist tõstab roostetanud täägi
& lõikab vaikuse me lällav marseljees

RUUMIST RUUMI ta jooksis
kui pakkudes suitsule tuld
ta käes väreles tuli
ta nuttis millegipärast
ja näost oli valge kui muld

ruumist ruumi ta armastas
armiga hinges ja näos
ma tean
tema laul kajas kui kaheteistkümnes sajand
kas tunned siin kuskil on seos

ruumist ruumi ma kusagil eneses tunnen
sel lool
on sinuga seos
sest ta nuttis millegipärast
ja ta oli igal pool

KORD AMMU öösel oli õhus liiga palju äikest
mis valgustas me koobast & meid kahte inimest
& loodus kaitses end ta lõi meid kahte väikest
me läksime meist teiste juurde jäi vaid tühi kest

veel sajandeid ma aimasin sind kuskil enda ligi
& ehkki meie elul polnud otsest tähendust
& teadsin maailm pole enam kauaks ometigi
ma lootsin et võid kaitsta mind & tundsin puudust sust

& mõnikord kui õine äike taastas minus pinge
& maailm oli must ma jälle mäletasin sind
su viimne karjatus taas lõi mulle hinge
ma taas ei uskund et sa olid maha jätnud mind

ma ootasin sa tulidki sest ma ei saanud ilma
sest midagi meil väga oli vaja mõlemal
nii väga vaja et me enam eal ei vaadand silma
& polnud enam tarviski siin musta taeva all

tee oli ees & polnud teist me käisime ta läbi
su ilusasse näkku oli raiutud su hind
siis jälle lahkusime & mul oli öelda häbi
et sada tuhat aastat ma ei olnud näinud sind

NAHKHIRED

Tumm nahksete hiirte lend
meie kujunemata tüübid
kallis ma olen su vend
sa oled mu veri & hüübid

me hingedel puudub hind
ööde kuuldamatutel teedel
ma tunnen ma tajun sind
me kohtume järgmisel reedel

ÜKS TÜDRUK LEITI TÄNA ÕHTUL TIIGIST
ta kadus nagu mänguasjad ikka
noor igavese pimeduse riigist
pärit naeratav ja lapseohtu plika

võib-olla tundis soovi minna ära
üks langes kinni vaikse sahinaga
tee tumenes ta ees kui hõõguv värav
ja seisis tuhat varju tema taga

veel eile jalutas ta läbi suve
kus lillemüüjad ridamisi seisisid
ja roose seadsid vastu loojakule
üks tüdruk kõndis lühikeses kleidis

ODEKOLONN

su korteri õhus on suitsu ja odekolonni
su pudelid lahti on peegli ees laua peal
su korteri õhus on suitsu ja odekolonni
ja natuke sinust on alati kusagil seal

su korteri õhus on suitsu ja odekolonni
sa vannitoas magad ja paokile jäänud on uks
su korteri õhus on suitsu ja odekolonni
kuid kõik see on sinu – ma ahmin end hingetuks

su hääles on tunda su tunnete külma metalli
sa tead ju et algus peab alati lõppema siin
su hääles on tunda su tunnete külma metalli
ja natuke sinust ses hääles ma endaga viin

üttele kas elad veel

üttele kas elad veel

üttele kas oled siin kusagil olemas

üttele kas oled siin kusagil olemas veel

PAROOL ON ARMASTUS

verejooxust kergelt punab minu armastatu palg
õrnalt minu poole lendab raske vasest kyynlajalg
oma peaga võtan vastu mitte säästes koljuluud
rebin embusse ta õrnalt hammastega andes suud

tyki huultest mälestusex kõhus koju kaasa viin
kurja ilma eest meid varjab suur presendist baldahhiin
voolavad ta vereojad mida ahnelt nilpsab keel
pilk jääb seisma tema roostes okastraadist kaelakeel

himuralt & joobnult õgib minu keha tema pilk
tunnen kuidas armastab mus iga yxik veretilk
minu tundeid vastu kumab metsik ilu tema näos
hellalt endasse meid haarab kõikemattev tume kaos

kui mu verisele näole langeb tema kohev juus
vaixelt karjatan parooli mis on seekord "armastus"

parool on armastus

parool on armastus

parool on armastus

MA EI TAHA

ma ei taha kuulda sinu närvilist juttu
ma ei taha kuulda sinu kiledat häält
ma ei taha kuulda sinu kriiskavat nuttu
& sinu norskamine ajab une päält
– ma ei taha!

ma sust parema meelega embaxin lauda
mul su rahajutust juba kõrini on
& sa mingid ennast nagu lähxid hauda
& aevastama ajab sinu odekolonn
– ma ei taha!

su sõbrannad on nii napakad et lõhuxin nõusid
& malle ei tõmba tualettruumis vett
on langenud ammu mis me vahele tõusis
juba ammu olen soovinud ytelda et:
MA EI TAHA!

MAAILM LÕPEB MAIKUUS

Kui juuksed õllest tilguvad ja lakke lendab tool
kui naiste silmad pilguvad ja laulab purjus koor –
meil on ükskõik mis tuleb siis me tee viib ära siit
Meil on ükskõik mis tuleb – ootab ohvreid dünamiit

Meil pangad meeldivad vaid siis kui uksest jäänud auk
Kõik autod rõõmsalt sõidavad kuid tänaval käib pauk
ja nutta tihub bussijuht – tal pihku jäi vaid rool
(on autobussi ülejäänud tükke igal pool)

Kui sigaretti küsid mult ma vastan sulle EI
Me tegutseme jäljetult meid otsib politsei
Ja meie käte läbi linnas kaob elektrivool
Kui lahkume on igast rongist alles ainult pool

Meil kodus kohvrid rohelisi rahatähti täis
ja öösiti meil noori armund naisi külas käib
Kui pidu läbi aeg on jälle tegutseda koos
et varemete vahelt tuua järjekordne noos

*Maailm lõpeb maikuus
siis kui otsa saand on rumm
maailm lõpeb maikuus
siis kui põleb kõrts ja kõik on täis
Maailm lõpeb maikuus
siis kui kõrtsis lõhkeb pomm
maailm lõpeb maikuus
lõpeb maikuus
lõpeb maikuus*

PALJU SA TEENID?

Heledad silmad
tumedad pilgud
valgus külmas
valguses vilgub
sinine punane saatanlik müra
pilkude lummuses kiireneb üha

*palju sa teenid?
me kohtume põrgus
vilena kõrvus
su teravus elab
mida sa teeksid
kui usudki mind?
nimeta hind
ja kohtuvad kehad*

PÄEV ENNE LÕPPU

Päev enne lõppu – kui suleti poode
märkasin tänavat jagavat heledat joont
Märkasin kohvikuid laudu ja toole
ilusaid tüdrukuid küsimas mida ma joon
Uudistesaateid
Plakateid seinal
Paberiprahti mind vaatamas tolmuselt teelt
Keegi ei kuulnud kelli mis löid veel
Keegi ei astunud ära autode eest
Jäätisebaaris nägin sind kaugelt
Värvitud silmi naeratust pilgus ja suud
Ja sa ei teadnud et oled mu laulus
Mina ei teadnud mitte midagi muud
Lähedalt näisid sa veel rohkem kauge
Silmad kinni vaikides vaatasid mind
Naersin ja suudlesin suletud lauge
Siis ümber kaela ma tundsin su käsi ja sind

Tule siis kuigi ma tean sul on kiire
Liiguvad minutid
 äkki me jõuame veel
enne kui päikese viimased kiired
pühivad ära me jäljed tolmuselt teelt

Tule siis enne kui puruneb valgus
klaasina tuhandeiks kildudeks viimases öös
Enne kui kell näitab viimaste filmide algust
Enne kui kuuleme kelli mis enam ei löö

Aknale langesid vihma hõredad piisad
Jooksime välja
 et me hiljaks ei jääks

 Sina ei öelnudki midagi
 Ainult hoidsid mu käest

MA OLEN ÜHENDATUD

las seintes pragunevad plaadid
jääd kinni keeramata gaas
ja tuules ragisevad traadid
mu telefon on tummaks jäänud taas

kuid ialgi ei lõpe saated
mind vaatab televisioon
kui kõnnin iseennast saates
mööda helendavat joont

*ära ja ära
kuid ial ei jõua
on keegi kes mõtleb mu eest
keegi mõtleb mu eest*

ma olen ühendatud suurde
ja maailm ja muu on teisel pool
ja ainus tee mis toob mu juurde
on mööda helendavat joont

*tule mu juurde
kui lõpevad saated
ja muusika vaikib me sees
tühjusse suurde
lõpevad saated
ja muusika vaikib me sees*

SULETUD

lamp ei põle
on pime
kuid trepil
keegi hüüab mu nime
lähen leidmata ust
ega valgust
jalgu jahutab minek

*usteta ruumis on öö
ja tee on kaugele kaugele ära
millest sa mõtled?
kas tunnen su ära?
on öö
ja hommik jääb ära*

silmad on kuivad
nutta ei tohi
usu
enam ei tohi
järele jäävad
nemad kes näevad
et majade all kasvab rohi

eemaldud tasa
maailm on kaugel
mustade klaaside taga
avatud suletud usteta ruumis
on öö
kuid mina ei maga

PLAATINA

(koos Allan Vainolaga)

toas on pime ja väljas on valge
kaminas köetakse plaatinast halge
aeglaselt-aeglaselt tuld võtab maja
enam siin viibida ei ole vaja

uuesti

uuesti

kaob hirm kaob valu

heledalt põlevad plaatinast halud

uuesti

uuesti

kaob hirm kaob ära

hingedel kriiksudes avaneb värav

MAGA

keegi on akende taga
pimedas suures kus keegi ei käi
keegi on akende taga

keegi on akende taga
undavas tuules ta üksinda käib
see kes on akende taga

maga
lenda siit kaugele ära
tähtede juurde mis valgust on täis
jõuad ehk hommikul vara

DANCERS

take the dancers away
even if they want to stay
on the stage
take the dancers away
make the readers pay
for the following page

no one
no one shall go
(go on to know)
say no
when the outside is shown

NAINE

Sa poleks tohtinud teada mu nime
kuulda mu õhtute häält
hingata pimedas jääda mu juurde
varjuna jälgida mind
käekotti jätta mu diivani taha
paluda andeks mu käest
käia mu unenäos otsimas õnne
pilte mis hoiavad sind

LINN

kaob valgus
kustub küünal su käes
ma sulen silmad ja näen
maantee algust

silmapiiril
aastaid on oodanud mind
tuledes tuledes linn

*pimedus avaneb
näen sinu nägu
tuhandeis eludes tuhandeis tubades
kõikidel piltidel lendan sust läbi
sinna kus seisab see linn*

veel on aega
ammu uinunud maa
taas ja taas
libiseb mööda mu all

silmapiiril
aastaid on oodanud mind
tuledes tuledes linn

LOSS TAIVALKOSKIS

tuled kui tuled teen katusel tule
põletan hagu et näeksid sa teed
purskkaev mu eesõues hange all magab
akende tagant ma vaatan alleed

tuled kui tuled poeb külm minu hinge
õhk värvub siniseks ahjud on jääs
tuhandeid aakreid on valgesse maetud
härmaga kaetud on kohver su käes

tuled kui tuled ja treppidest üles
lonkab mu muldvana teener livrees
teatab su nime ma noogutan jaatavalt
näen et mind oodates seisad fuajees

ootab meid voodi mis sajandeid seisnud
on kolmanda korruse magamistoas
lökkame kõrvale pehkinud nahad
ütle kui tahad sind suudlen su loal

Anna

suudle mind veel

tuul tuiskab kinni su jäljed alleel

Anna

on algamas ball

vaikivad vanemad ristide all

tule mu õde see valss jääb viimaseks
hämara is tubades lehvib su sall
möödunud ammu on ajad mis paremad
vaikivad vanemad ristide all

juurde toon pudeleid kuivanud lehti
tühjades saalides lennutab tuul
puss on veel haljas ja muusika ununeb
kildudeks puruneb pudel su suult

25.00

mis meist saab kui und ei tule
kired jahtund
öö on alles ees
jääb üle olla
lihtsalt alles olla veel

ja su külmad käed mind riivavad
seisad peegli ette
naeratad
justnagu pilkamisi juuksed lahti teed

*istud mu sülle
vaatame filmi
mis jutustab meist
vaatan ja aiman
su pilgus kedagi teist*

MUSTSÕSTRALIKÖÖR

käin mööda linna ja joon
kibedat kohvi
mis jahtunud ammu
valgetest tassidest joon
(eemale sinust mu arm)
su sõnad – ammu saanud ajalooks –
jälgivad veel
iga mu sammu
eemale sinust mu arm

ei tule und sel ööl
ma joon
kutsunud mind
on kohad kus ammu
kohad kus olime koos
mu ees on helendamas joon
seisatan teel
et valida sammu
(eemale sinust mu arm)

jääb klaasi mustsõstraliköör
langetan käe –
juurde ei kalla
(eemale sinust mu arm)
ja hõõgub sigarette öös
pimedus laskub
treppidest alla

*pimedus istub mu paremal käel
kõikjal mu ümber on suveöö hääl
lampide valguses näen:
näod kehad jalad ja käed
kleitide pluuside vestide väel
kõikjal mu ümber on suveöö hääl
lampide valguses näen:
pimedus istub mu paremal käel*

PROZAC

tule
mu valgus on soe
eile homme ja täna
mulle miski ei loe
tule
ma kannan su ära

tule ja võta mu hing
enne kui homsest saab täna
varjud otsivad sind
sina ei lase neid ära

KOLLANE KOLLANE MAAILM 2

kollane kollane maailm
on läinud
jätnud su maha
varjude taha
keegi ei näinud
keegi ei ole seal käinud

kollane kollane maailm
on tules
õhtute vaikuses
öölambi valgel
kutsumas kaasa sind
kuigi ta teab sa ei tule

kollane kollane maailm
on ilus
suurem ja heledam unistus sinust
ei mahu su pähe
ja kui tahes palju on vähe

*sa annad käe
ja peatub aeg
ja kaob su hääl
midagi alles ei jää*

EINSTEINI JUURES

unised tänavad
tolm
sinised lipud lehvivad tuules
kohtume täna kell kolm
Einsteini juures

korvmööbel lehtla ja aed
Schmidt ja Zeig ootavad lauas
õhtusse vaikselt kaob aeg
me räägime täna veel kaua

ärevalt sahiseb pärn
õisi täis oksad liiguvad tuules
vaibub päevane lärm
Einsteini juures

kiviktaimla ja tiik
liiguvad sosinad mida ei kuule
tunneli lõpus on piir
Einsteini juures

kõhatab vananev mees
sinised silmad hallikad juuksed
peegelduvad vees
Einsteini juures

MUST/VALGE

must ja valge
helendav ekraan
apelsinid laual
palavik ja klaas

auto peatub
paotub uks ja sulgub taas
vihm ei luba väljuda
pidurist saab gaas

väike tüdruk laulab
auto roolis lahti käed
helevalge asfalt
pimedusse jääb

peegel
vaatan
meid ei ole enam seal
mina ja tüdruk
keda polnud eal

*huuled huultel
unes mis ei lõpe veel
ma elan endiselt
kastanialleel*

AUGUSTIÖÖ

on augustiöö
ja liblikaid lendab
autode alla
sa räägid endast
andmata alla
ja peeglisse jääb
su naeratus valla

on augustiöö
saab pimedus suureks
anda end sulle
veel olla su juures
me lendame tulle
ja sigaret süttib
pool sellest on sulle

on augustiöö
ja alati keegi
kellegi juures
sa süütad leegi
mis kustub tuules
sel augustiööl
saab pimedus suureks

on augustiöö
ja lennukaid lendab
tähtede alla
sa lased endal
langeda alla
ja taevas on must
ja sinule valla

TALIHARJAPÄEV

istub su unenäos siis kui sa magad
see kelle silmades taevas saab suureks
teravneb pimedus akende taga
valge lumi on maas

istub ja ootab – tumedas pilgus
heledalt säravad tuhanded tähed
tänaval viimaseid tulesid vilgub
autosid on järjest vähem

istub su unenäos laseb sul magada
ühendab kaardi peal jõgede jooned
kustutab maanteed ja asendab rabaga
joonistab lumised sood

kasvab su kohale kõrgetes puudes
tühjades linnades hääletult laulab
see kelle silmades taevas saab suureks
see kes on oodanud kaua

*ja siis kui ta astub su juurde
vaikides ulatab käe
hommik on käes
on taliharjapäev*

SISUKORD

Baby (1990)	5
Oma aja lapsed (1990)	6
Tõused (1989)	7
Schools are prisons (1990)	8
Me elu on me tagatiste taga (1990)	9
Ruumist ruumi (1991)	10
Kord ammu (1991)	11
Nahkhiired (1990)	12
Üks tüdruk (1996)	13
Odekolonn (1993/97)	14
Parool on armastus (1991)	15
Ma ei taha (1991/96)	16
Maailm lõpeb maikuus (1994)	17
Palju sa teenid? (1996)	18
Päev enne lõppu (1997)	19
Ma olen ühendatud (2000)	20
Suletud (1998)	21
Plaatina (1996)	22
Maga (1998)	23
Dancers (1994)	24
Naine (1996)	25
Linn (1995)	26
Loss Taivalkoskis (1996)	27
25.00 (1994)	28
Mustsõstraliköör (1996)	29
Prozac (1996)	30
Kollane kollane maailm 2 (1997)	31
Einsteini juures (1996)	32
Must/Valge (1996)	33
Augustiöö (1995/98)	34
Taliharjapäev (1999)	35